

ikke at ville vælge imellem noget, han kunde slet ikke tænke sig en Forbedring af disse Forhold. Men ogsaa her maa det dog være Flertallet i denne Sal og Regeringen, som kommer med Forslag, det andet høje Ting og Oppositionen kan saa føre Forhandlinger om saadanne Forslag — og der kan selvfølgelig forhandles om Enkeltheder i alle Forslagene —, men Grundlaget, Retningen maa nødvendigvis være Regeringens.

Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i Gaar talte om, at Smaafolk skulde betale, at Smaafolk nødvendigvis skulde være med til at betale den Gæld og de Fordringer, vi har paadraget os under og efter Krigen. Det forekommer mig, at Smaafolk har betalt deres Part gennem de indirekte Skattelove, vi har faaet i saa rigt Maal under det foregaaende Ministerium, Smaafolk har ikke mere at betale dér; nu er det de stores Sag at betale, nu er det Pengemændene, som skal bringe deres Ofre, og det hjælper ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel bliver ved med sin Guldtold og sine evige Toldpaalæg, som har den modsatte Virkning af, hvad saadanne finansielle Reforme skulde have, nemlig at de hæver Priserne i Stedet for at sænke dem. Det maa være Regeringen og Flertallet i denne Sal, der angiver Retningen for Politikken, Oppositionen kan forlange Forhandling og maaske Ændringer, men det maa ikke være Oppositionens Politik, der giver Retningen i denne Sag. Man kan ikke, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard synes at mene, sætte Bom for de sociale Reforme eller for de stores Skattepligt. Arbejderne, Tjenestemændene og Husmændene, som vandt Valgene baade i Foraaret og i Sommer, vil ogsaa se Resultater af de Valg og vil ikke finde sig i Bom hverken for de sociale Reforme eller for Skatter paa de store her i Landet, og de vil heller ikke have Landstingsparlamentarisme.

N. P. Jensen: Jeg har først et ganske enkelt lokalt Spørgsmaal at omtale. Den højtærede Trafikminister vil maaske vide fra ældre Tid, at der for en halv Snes Aar siden eller lignende blev foretaget en Forandring af Station fra Moselund til Engesvang paa den midtjydske Bane. Det skete efter ret stor Strid. Jeg er nu af den Opfattelse, at Stationen ikke burde være i Moselund. Den skal være dér, hvor Trafikken af Tørv, som er den væsentlige Artikel deroppe, nødvendigvis gør det; den skulde derfor ligge ved Engesvang, og det kom den ogsaa til. Men det er naturligt,

at Befolkningen ved Moselund følte sig noget brøstholden derved, og der blev den Gang i nogen Maade stillet dem i Udsigt, at de ad Aare kunde vente, at der blev taget noget Hensyn til dem, hvis Udviklingen godtgjorde, at der var nogen Anledning dertil. Nu ved jeg ikke bestemt, om den ærede Minister allerede har modtaget et Andragende i saa Henseende, ellers vil det indgaa i en meget nær Fremtid.

Jeg vil da henlede Opmærksomheden paa det og kort her referere, hvad det gaar ud paa. Der er nemlig fra Moselund en ret betydelig Forsendelse af Tørv og enkelte andre Ting, f. Eks. Mergel; efter hvad der meddeles, sendes der et Par Tusinde Vognladninger aarlig. Det var man klar over den Gang, og derfor blev Stationsbygningen ved Moselund bibeholdt, den er der den Dag i Dag og kan tages i Brug. Nu gaar Andragendet ud paa, om det ikke var muligt, at man kunde faa Lov til at købe Billetter paa Stationen og staa paa Toget dér, saaledes som det blev stillet dem i Udsigt for en Del Aar tilbage. Jeg vil jo ikke sige, at det ingenting vil komme til at koste, men det vil blive ganske minimalt i Forhold til, hvad Oprettelsen af et nyt Billetsalgssted vilde koste. Thi Sporene, Perronerne, Stationsbygningen, Personalet og Kontorlokalerne er der, fordi der, som sagt, ekspederes henimod 2 000 Vognladninger om Aaret.

Andragendet fremtræder med anbefaling fra de lokale Sogneraad, og det giver forskellige Begrundelser, bl. a. den, at Beliggenheden af Moselund er en saadan, at man, naar man ikke kan købe Billetter paa Stationen og ikke en Gang kan købe Billetter dertil i de nærmeste Byer, Silkeborg og Herning, benytter Ruteautomobilerne, som kører paa Hovedvejene derovre, bl. a. Hovedvejen fra Silkeborg til Herning. Man regner med — jeg tør ikke indestaa for Rigtigheden deraf —, at man ved at sælge Billetter dér i nogen Maade vil kunne tilbagetage for Statsbanerne den Trafik, som nu gaar til Ruteautomobilerne. Jeg skal ikke opholde mig mere ved denne Sag, i Særdeleshed da jeg ikke ved, om Andragendet er kommet, men jeg haaber, Ministeren vil skænke det den Overvejelse, det virkelig fortjener.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om den nye Form for Finansloven. Jeg tror, at den højtærede Finansminister er kendt med min Stilling i saa Henseende. Det, jeg vil fremdrage, er ikke noget nyt for ham, men der er nogle Punkter, hvor jeg ikke samstemmer med Kommis-